

A REGGEL

Vidéki előfizetési árak:

Egész évre	20 K
Félévre... ..	10 K
Negyedévre	5 K

POLITIKAI NAPILAP

Főszerkesztő:
Dr. GENCSI SAMU

Felelős szerkesztő:
HOVÁNYI KORNÉL

Előfizetési árak helyben:

Egész évre	16 K
Félévre... ..	8 K
Negyedévre	4 K

Az új honvédlaktanya

elhelyezése ügyében ma tanácskozás lesz a polgármesternél. — Miskolczon nagy fontossággal bír egy középület elhelyezése: városfejlesztő és forgalmi okokból. Uj középületet tehát ott kell elhelyezni, a hol legjobban szolgálja a célokat.

Kaszárnyát a város szorosabb belterületén már nem lehet építeni, se elegendő telkün, se alkalmas utcánk nincs. De mindezt a város külsőbb részein helyezik el a laktanyát azért is, mert a katonság érdekeit leginkább elégíti ki, de meg azért is, hogy lökést adjanak egy-egy elmaradt városrész fejlődésének és építkezésének.

Ezért helyes az a terv, hogy az új honvédlaktanya a győri kapuban, a város végén levő szabad területen helyezik ell. Helyes azért, mert ugyeembe kell venni a város jogos igényeit. A honvédlaktanya ma is e városrészen áll, — nem szabad onnan elvinni, mert érték és forgalom hanyatlás állna be. Az ottani házépítők, de a kereskedelem és ipar a laktanya hatására folytán telepedtek oda. És így a kaszárnya forgalmát meg kell őrizni e városrész számára, már csak azon a címen is, hogy a közterhek viselésében részt vesznek s igényük a városi támogatás oly mérvére, aminők más városrészeknek jutnak.

Az új honvédlaktanyának a győri kapuban való elhelyezése mellett azonban a legdöntőbb érveink az, hogy a Miskolc és Diósgyőr közötti kapcsolatot erősíti és megépítése apasztja a beépített területek azt a távolságát, amely a város és gyár között még meg van. Közelebb hozza Miskolchoz a gyártelepet, a mi a város egyik főprogramja.

A győri kapu főközlekedési vonal, azon fut végig a villamos vonal, tehát állandólag, gyorsan és könnyen hozzáférhető. Az egészségügyi követelményeknek mindenben megfelel, mert völgyközoruzta völgyben volna, a hol szabad, friss éltető levegőhöz jut. Katonai szempontból meg van az az előnye, hogy közel esik a katonai lövöldéhez, a gyakorla-

tokra használni szokott Bükkvidékhez s egy kaszárnya közelében szükséges gyakorló terület is rendelkezésre állhat. Szükségletére nemcsak a villamos vasut volna, hanem már most figyelembe lehet venni, hogy a vasgyári új vasuthálózat megépítésével szükség esetén erre is számíthatni.

A kaszárnyának a Győri-kapuban való felépítése bizonyára lendületet adna az építkezésnek, a forgalom fejlődésének és már ez-

ért az egyszempontért is érdemes a laktanyának ott való felépítése, mert új értékeket teremt, új városrész keletkezését teszi lehetővé. Természetes és helyes tehát, ha a város költségén létesítendő kaszárnya e helyen való megépítését maga a honvédség is támogatja, mikor a város nagy és jogos érdekeinek érvényesülését maga is szem előtt tartja és igényeinek megvalósításával csak megerősíti.

rekek úgy énekeltek, hogy egy koca-dalárda is megirigyelhette volna őket. Gratulálhatunk is Imrich István tanítónak, aki valósággal remekelt az apróságok betanításával.)

Ezután Rojkovics Sándor és Novák Sándor lelkészek, Kárpáthy Károly kincstári főellenőr, Botka Sándor ügyvezető, Lukács István és Imrich István oktatók, Nyircsák János pénztáros, és az igazgatóság 8 tagja az ünnepi körül kört képez, a még eltakari képpel szemben elhelyezkedik és az ünnep szónoka Mihajlovics József lép elő, aki a szinte korát megillető bölcselkedéssel, Aesópusból idézett mesével meleg szavakkal méltatja Beniczky Aladárnak a sajtószövedgi hitelszövetkezet megalkotása, fejlesztése körül szerzett hervadhatatlan érdemeit. A szónok intésére lehullott a lepel s díszkeretes mellképen ott látjuk a falu közszeretben álló patrónusát diszmagyarban.

Szónok szavait a jelenlevők zajos tetszéssel honorálták, melynek végeztével az ünnepelt az éljenzés lecsillapulta után szót kér és az őt jellemző egyszerű és világos szavakkal kifejezi köszönetét, elmondja törekvéseinek szellemét, a szövetkezet istápolása körül szereplő intencióit, különösen kifejezi azon igyekezetét, hogy a multak nagy erkölcsi tőkét és hagyományait a jelenkor haladásához kívánja alkalmazni, másrészt a modern törtetés nyomában járó társadalmi ellentéteket, a divatját mult patriarchalis szellem bevonásával óhajja enyhíteni.

A megindultság hangján elmondott és a jelenlevők rokonérszével fogadott szónoklatot zárának követte, mire a jelenlevők lakására kísérték az ünnep hősét, ahol teázás közben beszéltek meg a mai nap méltó záreseményét: a színi előadást.

Pontban hét órakor bevonultunk a község iskolába, a hol teljesen berendezett színpad és rendes ülőhelyek vártak reánk és a nagy közönségre. Jellemző a nő földművelő népünkre és Beniczky Aladár népszerűségére, hogy nemcsak elvállalták és betamulták szerepeiket, de még a belépti díjat is leszárták. Itt is nagyszerűen va-

Beniczky Aladár ünneplése

(G.) Egyszerű, de bensőségteljes ünnepség színhelye volt vasárnap Sajószöged községe. A jelen idő rohamos gazdasági eszméi és a régmúlt patriarchális szelleme ölelkeztek egymással, hogy kialakuljon az a harmonikus kép, amelyben a szeretet lánc és nem a létért való küzdelem egoismsua fűzi egymáshoz az embereket, a melyben a verejtékes élet munkálkodó egyedei nem mint küzdő ellenfelek, hanem mint egymást megértő, jóindulatu szomszédok teljesítik a gazdaságosság és megélhetés gondja által reájuk hártott feladatukat.

Elmondjuk hiven a történeteket. Vidám kedélyű, nevető férfiak, pajkos menyecskék és szemrevaló leányok rótták vasárnap a sajtószövedgi nagy utcát. Templombamenet előtt és után a mai nagy ünnepségről, az azt követő paraszt-színházról és batyubárról folyt a tere-fere. A falu népszerű patrónusának, Beniczky Aladárnak arcképét fogja a sajtószövedgi hitelszövetkezet igazgatósága leplezni. Teszi pedig ezt azon alkalomból, hogy azon szövetkezet ezen népszerű ember elnökle mellett 20 év előtt alakult és az ő gondos és becsületes vezetése alatt a szövetkezetek legjobban sikerült mintapéldányai között a legelső helyre küzdötte fel magát. Haladását legjobban azon tény mutatja, hogy a mig az első tizleti évet

27 korona haszonnal, addig a huszadik évet már 9000 korona nyereséggel, egy millió kihelyezéssel 960 taggal és 1200 üzletrészszel zárta le. A vezető elnök intencióit az jellemzi, hogy ezen szövetkezet nem a tisztos kereskedő tönkretételére alakult, hanem lehetlenné teszi az uzorát, fejlesztí a takarékoságot és a mi ezeknél még nagyobb: a szövetkezet igazgatósága és elnöke közt levő patriarchalis viszonylatnál fogva nagy hatással bír a nép szellemi és erkölcsi haladására. De folytatjuk a napi eseményeket.

A szép verőfényes téli nap folytonos izgalomban telt el az ünnepély megkezdéséig. Délután — az istentisztelet végeztével — az igazgatósági küldöttség Mihajlovich József gör. kath. lelkész vezetése alatt felvonult az ünnepeltnek kastélyába s ott felkérték, hogy az ünnepély színhelyére a szövetkezet saját helyiségében fáradjon.

Az ünnepelt elnök a küldöttség élén felkereste az folytonos tevékenységének műhelyét. Beléptekor az iskolás gyerekek, falubeli és szomszédos tisztelők, hatalmas léjével fogadtatott. A rendezőség utasítása szerint ki-ki elfoglalta helyét és adott jelre a gyerekek a Himnuszt énekeltek, melyet — nagyon természetesen — mindannyian megilletődéssel hallgattunk végig. (Közbevetőleg megemlíttük, hogy ezek a csitri gye-

gott minden. Hogyne, mikor pap tanította és rendezte az egészet. Egyetlen kivételes szereplő Botka Sándor szövetkezeti ügyvezető volt. De tartsunk rendet. Elhelyezkedtünk. Ott voltak az összes előkelőségek, sőt a szomszéd falvak egy-egy érdemes alakja se sajnálta az átruccanást.

Bevezetésül a helybeli cigány (pardon hangász) banda játszott a himnuszt. Ezután felgördül a függöny és élőkép tárul elénk. T. i. a leleplezett arckép fenyőfoglalt állványon van elhelyezve. Két oldalt szép tagba szakadt paraszt ember, annak asszonya és gyermekei állanak szántó-vető szerzők: eke, borona között, kezükben kasza és csép. Bemutatják a földmiveléssel foglalkozó nép hódolatát a hasonfoglalkozásu szeretet patrónus előtt. A képet görögtűz világította és élénkítette. No, itt törén egy kis hiba. Annyi volt a görögtűz, hogy alig lehetett a képet jól szemügyre venni. Most már megkezdődött az előadás. A „Falu rossza“, Tóth Ede örök becsü színműve került a sajtógedi világot jelentő deszkákra. Még pedig nem holmi kivonatosan, hanem a mint a szerző megírta. A rendező lelkes volt a sugó, annál nyomtuk a nyomtatott példányt. Nevét azért nem írjuk ki, hogy valahogy meg ne tudja a fölöttes püspök.

Belép Feledi Gáspár, majd finum Rózsai, Feledi Lajos, Göndör Sándor, Gonosz Pesta és valamennyi szereplő. Hát itt megáll az embernek a esze! Némelyikök még színházat se látott, de úgy járt szának, énekelnek (persze a cigány-banda kísérete mellett), — hogy az csoda! Erre csak a magyar ember képes. Valamennyi közt azonban első Botka Sándor a Göndör Sándor személyesítője. De úgy is dukál. A szövetkezetben ügyvezető, hát itt is vezet. A sugó nem sug csak itt-ott egy-egy intés, úgy tudják ezek a sort, — mintha a 100-ik reprise volna.

A darab véget ér. Az ünnepeltet ekkor körülveszik és mennek vele a másik iskolába, ahol a batyubál veszi kezdetét. A mennyi csinosképű asszony, hajdon van a faluban és a szomszédban, mind ott van. Egy sincs üres kézzel. — Ezek azután közreveszik az ünnepeltet. Etetik, éltetik, táncoltatják és ez tart világos kivirradtig.

Zománca pedig ennek a szép napnak, hogy Beniczky Aladár senkinek sem szólt a kitűzött ünnepségről, mert nem akarta az ő faluja szeretett népének örömet az u. n. városi és nagy sokadalmat tevő elem által elhomályosítani.

A Reggel telefonszámai:

Kiadóhivatal 114.

Szerkesztőség . . . 315.

A nagy ankét

Szakvélemények. - A pályaudvarok rendezése

(A Reggel tudósítójától.) Nagy érdeklődés közepette, az összes érdekelt tényezők részvételével tartották meg a városháza nagyterében azt az ankétet, amely Miskolcz város egyik legnagyobb kérdését, a pályaudvarok végleges rendezéseinek ügyét világította meg. Az ankét mindvégig magas színvonalon állott és helyes tájékozást adott arról, miként gondolkodik a város közönsége a pályaudvarok rendezésének haszthatatlan kérdéséről. A kérdéshez Marzsó Károly üzletvezető, Sugár Ignác dr. kamarai titkár, Zala József műszaki tanácsos, Ungár mérnök, Schrecker malomigazgató, Fűrész Sándor üzletvezetőhelyettes, Hegedüs Miklós műszaki tanácsos és még számosan szólottak hozzá.

Az ankét arra az álláspontra helyezkedett, amelyet A Reggel következetesen hirdet és képvisel. tudniillik, hogy a pályaudvarok jelenlegi helyükön hagyandók és még vasuti részről is teljes mértékben elismertették a gömöri vágány áthelyezésének elodázhatatlan szükségét, bármilyen formában oldatnék is meg ez a kérdés. A nagyérdemű ankétról alábbi részletes tudósításunk számol be.

Az ankéten a máv. igazgatóság részéről Kemény Sándor főellenőr és Hartman Dezső mérnök miskolczi üzletvezetőség részéről Marzsó Károly üzletvezető, Fűrész Sándor, Kun Bertalan, Vidats János, Wetheimer Sándor, Auer Lajos és Hauser Ernő vettek részt.

A kérdőpontok a következők voltak:

1. Kivánatos-e, hogy a pályaudvarok jelenlegi helyükön maradjanak;

2. Városi szempontból megoldható-e helyesen a kérdés az összekötő vágány jelenlegi helyén való meghagyása mellett avagy annak kihelyezése feltétlenül szükséges;

3. az összekötő vágány fentartása esetén felüljárók, vagy aluljárók létesítése kívánatos-e;

4. a gömöri p. u. jelenlegi helyén való meghagyása esetén a pályaudvar bővítése mely irányban történjék.

Dr. Nagy Ferenc polgármester üdvözlőjén a megjelenteket, — konstatálja, hogy Szücs Sándor főmérnök memorandumából mindenki megszerezte az általános tájékozódást. A város fejlődése szempontjából ez a kérdés nagyon

fontos Miskolcz város természetes fejlődése a Sajó völgye felé gravitál, a vasut azonban sajnos akadályozza ennek a fejlődésnek. A vágányokon túl elterülő rész valószínűleg terra inkognita. Fontos ezzel kapcsolatban a Sajó téli kikötőjének elhelyezése. Amíg a pályaudvar rendezésének kérdése nem dől el, nem lehet a kikötő ügyében sem határozni. Abban a reményben nyitja meg az értekezletet, hogy az elhangzott vélemények a régóta huzódó kérdést kellő megvilágításba fogják helyezni. Felkéri Marzsó Károly üzletvezetőt mondja el észrevételeit.

Marzsó Károly szakvéleménye.

Nehogy a tisztelt értekezlet felszólalásomnak nagyobb súlyt tulajdonítson, kötelességem bejelenteni, hogy ez alkalommal nem mint a magyar kir. államvasutak főbb tisztviselője, hanem mint a bizottságnak egyik „szerény tagja” szólok, hogy tőlem telhetőleg megvilágítsam a szóban forgó ügy részleteit is.

Mindenekelőtt annak a nézetemnek kell kifejezést adnom, hogy általánosságban a pályaudvarok kihelyezésének kérdését értekezleti uton eldönthetőnek nem tartom, mert bármilyen részletkérdés felvetésénél forgalmi adatokra, részletekre van szükség, amelyek természetesen ilyen értekezlet keretén belül meg sem szerezhetők.

A Reggel álláspontja.

A véletlen körülmények folytán azonban éppen arra való tekintetből, hogy, hogy egy város igen tisztelt főmérnöke, valamint a közvéleményt képviselő sajtó egyértelműleg és eddig ellenvetés nélkül állást foglalt, amely állásfoglalás abban kulminál, hogy a személypályaudvart és gömöri pályaudvart összekötő vonal elhagyassék, abba a helyzetbe jutottunk, hogy ez a kérdés a körülmények folytán tárgyalhatóvá válik.

Az összekötő vágány.

Minthogy az összekötő vonal eltávolítása ellen eddig a leginkább érdekelt kereskedelmi szakkörök sem tettek észrevételt, ebből azt kell következtetnem, hogy az érdekelt kereskedelmi és iparvállalatok tudatában vannak azoknak az áldozatoknak, amelyeket ők a város érdekében meg fognak hozni. Annak a feltevése mellett tehát, hogy az összekötő vonal eltávolítása egy városnak, valamint a gazdasági és kereskedelmi vállalatoknak közös óhajta és hogy ebből kifolyólag az összes városi érdekelt közös óhajta az, hogy

a személypályaudvar a meglévő gömöri pályaudvarnak Sajócecség felé kihelyezésével a Sajó mentén vagy a Sajó kétszeri áthidalásával való összeköttetést nyerjen, kötelességemnek tartom az érdekelteket az ebből eredhető következményekkel megismertetni, vagyis fel akarom állítani a nyereség- és veszteség-számlát oly módon, hogy ebből minden érdekelt tisztán láthassa, hogy az összekötő vonal felhagyásával mit nyer és mit veszít a város, mit nyer és mit veszít a vasutintézmény.

Az összekötő vonal felhagyásához nézetem szerint túlzott remények vannak hozzá fűzve a kétséget nem szenved, hogy a Vay-úti átjáró egy rendkívül súlyos helyzetet teremt egy vasut, mint a közúti forgalomnak s ennek a színbeni átjárónak eltávolítása vagy legalább is átalakítása oly módon, hogy a vasuti közlekedés a közúti forgalmat ne akadályozza. Sürgős szükséglet képeznek azonban azok a feltevések, amelyek az összekötő vágány eltávolításával kapcsolatban, vagy gyakran említettnek legalább is túlzottnak mondhatók. Hogy a részleteket említsem, nevezetesen az a reménység, hogy a gömöri pályaudvar kihelyezésével ottan értékes területek fognak felszabadulni és azok városi rendezési célokra felhasználhatók lesznek, nem fog bevalni, mert a gömöri pályaudvar kihelyezése esetén is iparvágányokkal kell kiszolgálni azokat az ipartelepeket, amelyeket máma a gömöri pályaudvarról szolgálunk ki, — vagyis a mostani gömöri pályaudvari vágányok eltávolítása után a felszabadult területen keresztül fog vonulni a malomba vezető iparvágány, a közraktárhoz vezető iparvágány, a Feuerstein-telephez vezető iparvágány, a szeméttételephez, valamint az asbest cement palagár és sodronykötél gyárhoz vezető iparvágányok, vagyis a mondottakból kitűnik, hogy a gömöri állomás felhagyásával ottani értékesíthető területek nem szabadulnak fel, mert azokat a területeket a szétágazó iparvágányok teljesen elfoglalják foglalni. Végeredményképen tehát azok a területek nyeretnének meg városi rendezési célokra, amelyek a jelenlegi összekötő vágány és a türemségi laktanya között terülnék el. Az a kérdés tehát, hogy ezek a megnyerendő területek, amelyek — habár korlátolt hozzáférhetőségig — ma is alkalmasak építkezési célokra, — megéri-e azokat a veszteségeket és kiadásokat, amelyek az összekötő vágány felhagyása folytán egy város, mint a vasutintézményt terhelni fogják.

Mennyi a teher?

Hogy a város kereskedelmét és iparát, valamint az iparvágány tulajdonosokat érintő terheket hozzávetőlegesen ismeressem, megemlíttem, hogy annak föltevése mellett, hogy az új gömöri pályaudvar felvételi épülete a meglévő gömöri pályaudvari felvételi épülettől, — amint az a tervezetkből is kivehető, — mintegy három kilométer távolságra fog megépíteni és hogy a Sajómenti új összekötő vonal megépítése után a személypályaudvar és a gömöri pályaudvar közötti összeköttetés három kilométerrel fog meghosszabbodni.

Ebből következik, hogy úgy az áru-, mint a személyszállítás bizonyos viszonylatokban ennek a három kilométernek megfelelő díjtétellel meg fog drágulni, hogy tekintetben a tisztelt értekezletet a részletekre is tájékoztassam, megemlítem, hogy 1913. évben a gömői pályaudvar állomásról elszállított 210.000 utas és körülbelül ugyanannyi érkezett is. Ha már mostan feltételezzük, hogy a gömői pályaudvarra érkező, illetve onnan induló utasok a mostani viszonyok között legnagyobb részét a város közelségére való tekintetből, gyalog teszik meg az utat, kétségtelen, hogy a jövőben a nagy távolság miatt évente a személyforgalom növekedését is figyelembe véve, mintegy 400.000 utas bérkocsi, illetve villamosvasut használatát lesz kénytelen igénybe venni, amely kiadást személyenként 10 fillérrel számítva, 40000 koronát képvisel.

A három kilométer ut meg-hosszabbításából eredő vasuti tarifa különbséget az említett 420.000 utasra ugyancsak 10 fillérjével számítva, — föltéve, hogy a gömői pályaudvar csak teherpályaudvaroképpén építették ki, — évenként 42.000 korona különbséget tenne ki.

1912. évben a gömői pályaudvarra 22.300 vagon rakomány érkezett és 13.000 vagon rakomány aydatott fel, amely az ipartelepeken kezelt mintegy 15.000 vagon rakományt levonva 20.000 vagon rakomány fuvarszekereken szállított a pályaudvarról, illetve onnan a városba, az ut meg-hosszabbításából származó köz-uti fuvar többletek vagononként 5 koronával számítva, 100.000 K szállítási többletet jelent.

Ami az ipartelepeket illeti, megemlítem, hogy mai napon az ipartelepek kiszolgálása tekintettel, arra a körülményre, hogy az ipartelepek az állomásból ágaznak ki, díjtalanul, illetve 80 fillér kocsi kiállítási díjjal történik az újonnan tervezett, tehát kihelyezett gömői pályaudvar megépítése esetén a már előbb említett ipartelepeket ugyancsak az állomásból kell majd kiszolgálni, minthogy pedig a legközelebbi ipartelep is 1.51.5 tízed kilométer távolságra fog a vonalból kiágazni, a kocsi kiállítási díjak legcsekélyebb összegenként hozzászámítva az új hosszabb iparvágányok és kezeleléből eredő kiadásokat vasuti kocsi-ként 2 koronával kell felvenni, amely esetben aztán a gőzmalomban érkező mintegy 9000 kocsi után a gőzmalom részvénytársaságot évenként 18.000 korona, a Feuerstein-ipartelepet évenként 5000 korona, az asbest-, palla-művek gyára évenként 2000 korona és ugyancsak ilyen arányban drágulna meg a szeméttételepre, valamint a jövőben esetleg még építendő ipartelepekre vezető iparvágányok kocsi kiállítási díja is. Meg kell említenem továbbá, hogy ez idő szerint Miskolc gömői pályaudvar és Miskolc személy pályaudvar díjszabászerű kilométer távolsága egy nincsen tehát külön díjszabási kilométer. Az új gömői pályaudvar kihelyezésével a Sajó menti összeköttetést véve számításba mintegy 5 kilométerrel lesz több Miskolcon gömői állomást lényegesen kilométer távolsága a Mezőnyék-Ládhéza és Zsolcán túl fekvő állomásokkal és így a díjszabási kilométer is változni fog ez pedig az áru-

szállítást fogja megdrágítani, — mindazokban a viszonylatokban, amelyekben a 10—10 kilométeres távolságot a kihelyezett új állomás át fogja lépni. Ennek megvilágításául hozzávetőleg megállapítottam, hogy mintegy negyvenöt viszonylatban különösen pedig a budapesti állomások nagyrésztében és miután Bruckkirályhida Beszkid országhatár állomás is a magasabb díj tétel alá fog esni, ezért is ezeken az állomásokon át az ausztriai és galicziai forgalom is drágább lesz. De meg fog drágulni a szállítás a közel fekvő és tömegesebb buzát szállító Emőd, Forró-Enes, Garadna, Tiszaluz, Taktaharkány, Szerencs, Tarczal állomásokról is.

Kétszáz ezer korona több költség.

A fentebb mondottakból kitűnik, hogy az összekötő vonal felhagyása, illetve az új gömői állomás megépítéséből kifolyólag a város közönségét évenként mintegy 200—250.000 korona többletköltség terhelné, méltóztassék tehát megállapítani megfontolás tárgyává tenni megérdemli — annak a területnek a korlátlan használhatóságának biztosítása, a mely terület az összekötő vágány és tűzérési laktanya között elterül, hogy azért a város évenként az ő közönségét ilyen összeggel megterhelje, illetőleg a megélhetést ennyivel megdrágítsa, mert hiszen kétségtelen, hogy a város az összekötő vágány elhagyása folytán csinosabban fejlődhetne és kétségtelen szükség-telen szükségletet képez az is, — hogy a Vay-uti színbeni keresztelést előbb-utóbb át kell alakítani, mind amellet, felmerül az a kérdés, hogy mind ezek a felsorolt előnyök arányban állanak-e a rendkívüli nagy hátránnyal, — hogy ebben a különben is igen drága városban éppen a mindennapi szükségletet képező élelmiszerek a tüzelő anyagok stb. évenként 250.000 koronával fognak megdrágulni.

Ami azokat a vasuti építkezéseket és munkálatokat, amelyek az összekötő vágány felhagyásából kifolyólag és az új gömői pályaudvar megépítéséből kifolyólag szükségessé, föltéve, hogy a város kívánsága a legmagasabb helyen érvényre jutna és a szóban levő új létesítményeket a magyar királyi államvasutak a saját költségükön állítanák elő, csak hozzávetőleges számításoképpen is tájékoztul megemlítem, hogy az új összekötő vonalat a jelenlegi személypályaudvar és az új gömői pályaudvar között csak a Sajó kétszeri áthidalásával és már két vágányra kellene kiépíteni.

Hozzávéve ehhez, hogy az összes létesítményeket a melyek máma a gömői pályaudvaron használatban vannak, a vágányokkal együtt le kellene bontani, illetve használaton kívül kellene helyezni. Figyelembe kell venni továbbá, hogy a mostani gömői pályaudvar kedvező helyzete miatt az ottan állomástitott 23 hivatalnok és 126 altiszt és szolga az állomás főnök és mintegy 6 más alkalmazott kivételével a városban laktak ezek részére az új pályaudvaron megfelelő lakótelepet kellene előállítani az új állomási vágányok az új állomási berendezések és épületek továbbá arra va-

ló tekintettel, hogy az összes gömői vonatokat, amelyek ez idő szerint egy rész az összekötő vonalon át a rendező pályaudvarra is bejárhatnak és amelyek jelenleg naponta 44-re rugnak, a tul terhelt személy pályaudvaron át kellene a rendező állomásra átvinni. Aminek következtében a személy pályaudvart át kellene a rendező állomásra átvinni. Aminek következtében a személy pályaudvart megfelelő módon új vágánnyal kellene ellátni, amelyek a szűk helyi viszonyok miatt igen nagy költséggel volna előállítható. — Mindezek a költségek hozzávetőleg a magyar királyi államvasutakra nézve mintegy 6 millió korona kiadást jelentene, amelyek természetesen semmiféle arányban nem lennének azokkal az előnyökkel, a mely a magyar királyi államvasutakra nézve mintegy 6 millió korona kiadást jelentene, — amelyek természetesen semmiféle arányban nem lennének azokkal az előnyökkel, a mely a magyar királyi államvasutakra tisztán abból a körülményből háromoltnak, hogy a Vay-uti színbeni keresztelést elesnek.

„Ne huzzunk határozatot.”

Az előbb mondottak folytán kérem az értekezletet, hogy ez ügyben határozatot ne hozzon, illetőleg bizzon meg a város abban az eredményben, amelyet a magyar királyi államvasutak tanulmányaiból ki fog alakulni.

Magától értetődik, hogy a város már előbb jelzett kívánalmait a vasuti tervezetknél a magam részéről a legmesszebb menő támogatásban fogom részesíteni, a mire annál is inkább hivatottnak érzem magam, mert 1906. év óta, a mióta ezen ügyeket a kereskedelemügyi miniszteriumban tárgyalni alkalmam nyílt az itteni helyi tapasztalatokkal kiegészítve megismerkedni és így annak idején a magyar királyi államvasutak által készített tervezetnek bemutatása alkalmával a város közönségének úgy az értekezleten mint a bejárásokon alkalma lesz hogy azokat a terveket a saját szempontjából is elbírálhassa.

A polgármester a főispánról.

Marzsó után Sugár Ignác dr. mondotta el a kereskedelmi és ipari szempontokból értékes véleményét. Előbb azonban Nagy Ferenc dr. polgármester az alábbi érdekes kijelentést tette:

— Mielőtt tovább mennék a főispán ur ömeltóságáról akarok néhány szót szólni. A főispán ur annyira azonosítja magát a város érdekeivel, annyira együtt érez velünk, hogy talán fölösleges is őt külön megkérni, mert hiszen mindig velünk van. (Éljenzés.)

Tarnay Gyula: Köszönöm ezt a megemlékezést, de amint a polgármester ur említette is, kérem ennek mellőzését. — Én mindig együtt érzek Miskolc város polgárságával, én mindig önökkel tartok. (Éljenzés.)

Nagy Ferenc dr. köszönetét fejezte ki Marzsó Károly üzletvezetőnek (éljenzés), majd Sugár Ignác dr.-t kérte fel, hogy kereskedelmi és ipari szempontból világítsa meg a kérdést.

Dr. Sugár Ignác beszéde

Miskolc és az állam.

Dr. Sugár Ignác: a pályaudvarok végleges elrendezésének kérdését Miskolc már egyik legnagyobb, döntő jelentőségű kérdésnek tartja, mert ettől függ a város fejlődése és emelkedése. — Marzsó üzletvezető nagy értékű adatait méltányolja, azonban itt nekünk, bármennyire figyelembe vesszük a vasut pénzügyi szempontjait, még állami érdekből is azon az állásponton kell lennünk hogy e városért, amely legnagyobb forgalmi gócpontja és stratégiai szempontból is kulcsa Felső-Magyarországnak, az államnak áldozatot kell hozni, mert állami érdek is követeli, hogy itt nagy, erős magyar város fejlődjék. — Az államok mindenütt, hazánkban is nagy áldozatokat hoznak a nagy vidéki városok fejlődéséért, nemcsak vasuti téren, de p. o. még akkor is, Temesvárott, régi vár-falak, katonai épületek eltávolítását kellett megtenni.

A történelmi fejlődés.

E kérdés eldöntésénél fontos szempont, hogy a mai pályaudvari és vágányelhelyezés, nem Miskolc kedvéért, de kizárólag a vasut érdekében történt. Tehát neki kell viselnie a változtatásokkal járó terheket és Miskolcot nem lehet áldozatokkal terhelni. Utal arra, hogy egy nemzetellenes közgazdasági politika idejében épült vasut, a volt tiszavidéki félszázaddal ezelőtt nem nézte Miskolc fejlődését, de úgy helyezkedett el, ahogyan neki tetszett. A hatvan—miskolci vasut megépítésekor se nézték a város érdekeit. Mikor pedig a gömői vonal és állomás negyven évvel ezelőtt megépült, ugyancsak a vasut maga érdekeit nézte és a tiszavidéki vasut államosításával merőben vasut belkezelési célokra és nem a város érdekében létesült a gömői vágány.

A fejlődés gátja.

Ez a vágány, hála Miskolc örövendetes fejlődésének, ma már fojtó vasgyűrűként gátja a város terjeszkedésének, holott Miskolc csak erre felé fejlődhetik. Egyedüli és kizárólagos városi szempont és érdek, hogy a gömői összekötő vágány letávolítsák. De ez egyúttal a vasut elsőrangú érdeke, mert ha a város forgalma természetesen növekedik, a füleki második vágány megépül, a miskolc—tiszapolgári h. é. vasut kész, a Sajó hajózhatóvá tételének munkálatai befejezettek. — akkor maga a vasut képtelen lesz helyi és átmenő forgalmát a város főforgalmi életerén, a szívében fekvő egyetlenegy összekötő és egysínű vágányon lebonyolítani.

Szólok szerint a pályaudvarok jelenlegi elhelyezését nem szabad bolygatni, mert félszázad óta ezen alapszik e város e részének kiépítése, kereskedelmi és ipari forgalma. De nem is szükséges, mert ha a Sajó partján kötik össze a gömői és tiszai pályaudvart, el lehet érni a célt.

Nem osztja Marzsó üzletvezető nézetét, hogy a gömői vágány elvitelével nem nagy értékek szabadulnak fel. Mert felszabadul az egész városrész és épen az a terület,

let, mely a további terjeszkedésre okvetlenül szükséges. Szólv hivatkozok arra, hogy a polgármester maga is terra incognitanak jelezte városfejlesztő szempontból a vágányokon tuli területet, a mi igaz és helyes.

A fuvar költségek emelkedése.

Az üzletvezető azon fejtegetése re, hogy a gömori pályaudvar kitolásával, ugy a személy, mint teherszállítás drágulna és így ellen-súlyozná a vágány eltávolításával járó előnyöket, szólv megjegyzi, hogy egy három kilométeres összekötő vágány a díjszabást nem befolyásolhatja mert ez nem vehető számításba, mivel vasut belkegelési célokra szolgál és nem tekinthető új vasuti vonalnak. — Ami azon körülményt illeti, hogy a vágány eltávolítása esetén a gömori állomáson az utasok távolabb fognak fel- és leszállani, bizonyára igaz, azonban a különbség nem nagy, mikor villamos vasut is van és hivatkozok arra, hogy a tiszai p. u. mily messze van és negyven évig még villamos vasutunk sem volt.

Ami pedig a teherpályaudvari fuvarozás megdrágítását illeti, — megjegyzi, hogy a pályaudvar folytonos megnagyobbítása folytán már most jelentékenyebb utat igényel és a további fejlesztés ugyis csak a szentpéteri irányban történhetvén, szükségkép mind távolabb lesznek a raktárak.

Az iparvágányok meghosszabbítása több költséggel fog járni, — amint Marzó üzletvezető mondja; kétségtelenül beállhat, de mivel lényegében az iparvágányok helyzete nem változnék, a költség többlet nem befolyásolná az iparüzemeket.

De szólv szerint különben is minden városfejlesztés egyik-másik rétegre áldozatokkal és előnyökkel is jár és mikor a város nagy, alapvető kérdései oldandók meg, a legjobb akarattal sem lehet kikerülni az érdekek bizonyos mérvü eltolódását.

Ipartelepeink elhelyezésére nincs is más hely, mint a gömori p. u. északi része. A tetemvár, — sajószentpéteri ut felé eső városrészek nagy lendületet fogna előmozdítani, mert hozzájáró utak révén teendő meg közelíthetővé a pályaudvar.

Azt, hogy a vasuti hivatalnokok részére ez esetben új kolóniát kellene építeni, városi szempontból előnyös, mert új városrészek, már benemépített területek bevonását teszi lehetővé.

Mindezek alapján szólv arra a következtetésre jut, ha a város jövőndő nagyságát és terjeszkedési lehetőségét elvágni nem akarjuk, sőt ha a, ami a vasutnak is nagy érdeke, Miskolczból hatalmas nagy biztos övövíű empóriumot akarunk, amire jogosult és hivatott, ugy még a vasut érdekében is el kell vinni a gömori összekötő gányt mai helyéről és összekötést létesíteni. Ez itt a döntő, minden más kérdés mellett háttérbe szorul: Miskolcznak e ponton nincs és nem is lehet más érdeke.

Zala József észrevételei.

Sugár Ignác dr. felszólalása után Zala József műszaki tanácsos, az államépítészeti hivatal főnöke tette meg mély tanulmányra valló észrevételeit. Zala köszönetet fejezvé ki Szücs Sándor főmérnöknek a memorandum elké-

szítéséért, arra a konkluzióra jutott, hogy Szücs Sándor harmadik tervezetének elfogadása volna a legcélszerűbb. Ez a variáció arra vonatkozik, hogy a gömori pályaudvar mai helyén maadna meg és bővítették ki, amely esetben az összekötő vágány is mai helyén, jóformán ugyanazon szintben maradna meg. A tervet Zala József ezzel az észrevétellel egészítette ki:

— Helyes volna, ha a zsolcziakapuvál való keresztezésnél a vasuti vágányokkal való keresztezés elkerülése céljából lehetőleg utaluljáró készítették, amire a 26—28 méter széles és csak a sorompók között mintegy 10 méterre szűkített utcák, illetve ut a sorompók elhelyezési kérdésének a megoldása után talán mégis elegendő. Eszme gyanánt viszont felvetendők tartja az államépítészeti hivatal vezetését, hogy a Széchenyi-utcai új utcában a vasuti keresztezés elkerülésére létesítendő aluljáróban, a majd lefektetendő villamos vasuti vágányok is elhelyezést találjanak. A zsolcziakapuban a villamos vasut és a könnyű forgalom lebonyolítására szolgáló aluljáró azonban feleslegessé válnék, ha a város központjából kiinduló villamos vasuti fővonal a Széchenyi-utca folytatásában tervezett új utcában vezetettnek a személypályaudvarhoz és a gömori pályaudvarhoz tartozó volna, mint ott véget érő szárnyvonal tartatnak fen.

A Zsolcziakapuban a villamos vasut és a könnyű forgalom lebonyolítására szolgáló aluljáró azonban feleslegessé válnék, ha a város központjából kiinduló villamos vasuti fővonal az általa feljebb tervezett módon a Széchenyi-utca folytatásában tervezett új utcában vezetettnek a személypályaudvarhoz s a gömori pályaudvarhoz vezető vonal, — mint ott véget érő szárnyvonal tartatnak fen.

A „Széchenyi-uj“-utcai aluljáró elegendő volna — ezen teljesen új utcát meg lehetne építeni úgy, hogy az aluljáró az aesthetikai kívánalmakat teljesen kielégítse. Az aluljárónak elegendő hosszúnak s az utaluljárónak 12 méter szélességével számítva az új utcának, ha nem is végig, de részben mintegy négyszáz m. hosszban a hét-hét méteres oldaljárókkal s a három méteres gyalogjárókkal összesen harminckét méter szélesnek kell lennie.

Az aluljárónak elkerülése céljából az összekötő vágányoknak a magas vasut módjára való vezetetését a pályaudvaroknak szóban levő uthoz és utcához viszonyított aránylag nagy közelsége folytán nehezen kivihetőnek s a pályaudvarok igen nagy mérvü kitolásával kapcsolatban megoldhatónak, tuldrágának s az előadásban kifejtett okoknál fogva Miskolcz városára nézve kedvezőnek nem tartja.

A szives figyelmet köszöni.

Felszólalások.

Ungár Mór: egyedül az összekötő vágányban látja a városfejlesztés akadályait. A vágány kiküszöbölése elsőrendű fontosságu — ugy városi, mint vasuti szempontból. A városi szempont megengedhetetlennek tartja ugy a felüljárót, mint az aluljárót. A gömori pályaudvar maradjon meg a helyén, de az összekötő vágányt

ugy kell elhelyezni, hogy az a városból kiküszöböltessek.

Schrecker S. Lipót: Nem jött felfegyverkezve ide, mint az előtte felszólaló szakértők és csak azért szóla fel, mert Marzó üzletvezető szemrehányást tett az ipartelepeknek. Adatokkal támogatja álláspontját.

Valaki közbeszól.

Schrecker S. Lipót: Beszélni talán az urak tudnak jobban, számolni azonban én tudok jobban. (Zajos derültség.) Védelmezi a gözmalom álláspontját. A hármas vágányt meg kellene váltani. — Lesz nekünk aszfaltunk, de ezen a buza nem fog teremni. (Derültség.) A buzát be kell hozni. — Az összekötő vágány eltolása szép dolog, de nem hiszem, hogy a vasut ebbe belemegy. Csak aluljáróval lehet a kérdést megoldani.

— Ez a vasut dolga — mondja valaki.

— Na majd a város segít, hatnyolc milliója van erre a célra.

— Foityonos derültség közben Schrecker S. Lipót felszólalását így fejezi be:

— Szücs Sándor főmérnök ur megfélekedett a malomról, de bocsánatot kérünk, még élünk. (Derültség.)

Pazár István vízmű igazgató: Az összekötő vágányt forgalmi és fejlődési szempontból csak a Sajó tulsó partjára lehetne elhelyezni, ez pedig nagyon költséges. Ha a külföldön jök az aluljárók, nekünk is jó lesz. A malom egymaga óriási kártérítési költséggel lépne fel. Felveti a kérdést, nem lehetne-e átmeneti állapotot teremteni a tiszai pályaudvar és a gömori pályaudvar emelésével, hogy az aluljárók kisebbek legyenek. Ez állna legközelebb a megvalósítási lehetőséghez, a költségek szempontjából is.

Marzó Károly: Ez az eszme már magában is készen van: Maga is azon a nézeten van, hogy ha a külföldi városok el tudják viselni a mayas vasutakat, mi is e mellett foglalhatunk állást. A maga részéről ezt a megállapodást kivihetőnek tartja és ezt a tervet, mint változatot, be is fogja mutatni. Az összekötő vonal nem akasztja meg a város fejlődését.

Fürész Sándor üzletvezető helyettes: Ha az összekötő vonalat eltávolítjuk, a gömori pályaudvar nem maradhat meg a jelenlegi helyén. A további tanulmányok fogják igazolni, hogy a magasvasut megoldás helyes-e.

Kun Bertalan főfelügyelő: Elismeri, hogy az összekötő vágány egy része látszólag akadályt okoz. Ha lehetne olyan megoldást találni, hogy a vágány elhelyeztessek, de hogy a gömori pályaudvar meghagyassék az összekötő vágány pedig elhelyeztessek, vasuti szempontból nem megfelelő. — A városnak érdeke, hogy a gömori pályaudvar megmaradjon helyén, az összekötő vágány pedig átalakítsassék.

Lippay Béla nyug. máv. felügyelő csatlakozik Sugár Ignác dr. álláspontjához, azzal a változtatással, hogy tegyük el a gömori pályaudvart a Sajó téli kikötője mellé.

A magas vasut megoldást nem helyesli.

Hegedüs Miklós: Miskolcznak a jelenlegi fejlődését tekintve, ötven-száz év mulva 500,000 lakosa

lesz, a fejlődést tehát nem szabad akadályozni. Nagy területre lesz tehát szükség. Ezt a szempontot a szakörök bizonyára figyelembe fogják venni.

Csorba Endre felszólalása után Wilhelm Herman: Kivánatos, hogy a pályaudvar jelenlegi helyén maradjon. Az összekötő vágányt okvetlenül el kell távolítani. A gömori pályaudvar fejlesztése csakis a sajószentpéteri irányban történhet.

Szücs Sándor reflektál a felszólalásokra. A forgalmi szempontokra nézve jelezte már tanulmányában, hogy ezeket illetően szakértők véleménye nélkül nem állapíthatja meg. Az összekötővágányról mindkét megoldást lehetségesnek tartja. A többi felszólalásra az idő előrehaladott volta miatt nem reflektál.

Rezüimé.

Nagy Ferencz dr. összefoglalja az értekezleten elhangzott véleményeket. A külföldön rendezett viszonyok vannak, ott el lehet helyezni a vasutakat a város területén. Mi joggal mondjuk, hogy a vasut a város fejlődését megakadályozza. Döntő sulyu érvekkel bizonyítja ezt. Budapest jóhumoru népe halálsorompónak nevezett el egy összekötő vágányt, mennyivel inkább ráillik ez az elnevezés a miskolczi összekötő vágányra. Az összekötő vágány a városi fejlődés akadály. Ugy látja az elhangzott felszólalásokból, hogy a gömori pályaudvar jelenlegi helyén jól van elhelyezve. A tiszai pályaudvar helye ellen sem lehet kifogást emelni. Az összekötő vágány kihelyezése, ha a Máv. viseli a költségeket, városi szempontból igen kedvező megoldás volna, de ha ez nem lehetséges, akkor az összekötő vágány egyszerűen magasítottassék és aluljárókkal közlekednének. Ennél az ugynevezett magas vasutnál párhuzamos utak létesítéséről kell gondoskodni. Fontos érdek a Széchenyi-utca meghosszabbítása, — ennek a szuksége ismételtlen felmerült.

Ezeknek konstatálása után az ankét véget ért.

URANIA

Nagy Mozdósínház (Széchenyi-utca) 100.

Műsor február 10-én és 11-én:

Pénz

ő fensége

Nagyhatású dráma, 3 felv.

Ezenkívül fényes kíséző műsor.

Az előadások kezdete hétköznapokon délután 6 órakor és este 9 órakor. — Vasár- és ünneppokon délután fél 3, fél 5, tel 7, és este fél 9 órakor.

NIREN.

— **Kinevezés.** A magy. kir. pénzügyminiszter Csima Ernő miskolczi lakost a miskolczi pénzügyigazgatósághoz számgyakornokká nevezte ki.

— **Kinevezés.** A „Friedrich Wilhelm” életbiztosító társaság, a melynek vezérképviselője Hölcz Gyula, főfelügyelőjévé Popovits Antal gyógyszerészt nevezte ki.

— **Dr. Szende Pál előadása.** Dr. Szende Pál vasárnap több előadást tartott Miskolcson, ezek közül kettőt a Kereskedelmi Testületben és a Társadalomtudományi Társaságban. Mind a két előadáson nagyszámu előkelő közönség jelent meg.

— **Este a Kereskedők és Gazdák Köre új helyiségében** nagyszabásu bankett volt dr. Szende Pál tiszteletére. A társasvacsora első szónoka Neuman Adolf bankigazgató volt. Ezután dr. Szende Pál, dr. Venetjāner Jakab, Weidlich Pál, Katona Mór, dr. Gyömrey Bertalan stb. mondtak még felkösztöntöket.

— **Mezőgazdák bálja.** A miskolczi ifjabb mezőgazdák február hó 22-én a Korona-szálloda összes termeiben zártkörű táncvigalmat rendeznek. A mulatságra már előre is felhívjuk a közönség figyelmét.

Lengyel Zoltán Miskolcson

(A Reggel tudósítójától.) Szombaton és vasárnap Miskolcson időzött dr. Lengyel Zoltán országgyűlési képviselő. Kérdést intéztünk hozzá, hogy milyen ügyek hívták ide. Kijelentette, hogy a diósgyőri vasgyárban folyó munkálatokkal kapcsolatosan mintegy három és fél millió kisajátítási ügy van folyamatban és a telektulajdonosok egy részét ő képviseli. Munkatássunk a politikáról is folytatott diskussziót Lengyel Zoltánnal, aki tudvalegyően teljesen elhidegült az ellenzékétől és mindenben helyesli a munkapárt politikáját.

— **En kapartam ki —** mondotta — annak idején a gesztenyét az ő számukra, én illetttem őket nyeregbe, hogy azután rutul becsapóak. Most — miután ezt a szolgálatot újból nem vagyok hajlandó nekik megtenni. — indexre kerültem, tüzzel-vassal és pénzzel dolgoztak és dolgoznak ellenem.

— **A koalíció sorsát látom:** úgy fog járni, mint annak idején a balpárt: irmagja sem marad a parlamentben. És amíg azzal ingerkedtek velem szemben, hogy kívülről találkozzunk, most én mondom ezt reájuk. Találkoznunk fogunk, de a parlamenten kívül, mert a függetlenségi párt azt lesz kénytelen csinálni, amit annak idején a szeret hullott néppárt a „Valéria”-kavéházban, ahol megalakították a volt országgyűlési képviselők konventikulumát. Ilyen ellenzéki konventikulum lesz az „Abbázia”-ban és a „Balaton”-ban.

— **A függetlenségi párt** eljárt szotta játékeit, Károlyi Mihályt minden szempontból emésztí a politika, Apponyi pedig — ezt a hasonlatot már egyszer megírtam — mint a paszuly kávéházban, a szélvételét magától zöld színezővel színezte.

Bornemissza József az új sebészfőorvos Megtörtént a kinevezés

(A Reggel tudósítójától.) A Reggel értesülése szerint dr. Tarnay Gyula, Borsodvármegye főispánja a miskolczi Erzsébet-kórház sebészfőorvosává dr. Bornemissza Józsefet, a budapesti Szent-János kórház sebészorvosát nevezte ki. A kinevezést az illetékes körökben örömmel és megnagyvással fogadták, mivel dr. Bornemissza József elsőrangú operatőr hírében áll.

Az új főorvos közel öt éven át működött mint sebészeti műtőorvos és minden tudását ilyen irányban használta fel. Dollinger és Kuzmik egyetemi tanárok véleménye szerint dr. Bornemissza József az újabb orvosi generációnak egyik legképzettebb tagja és feltétlenül predestinálva van a főorvosi állás betöltésére. A miskolczi Erzsébet-kórház dr. Bornemissza Józsefben olyan sebészeti főorvost kap, aki minden igénynek meg tud majd felelni.

A főorvosi állásra összesen tizennégyen pályáztak, majdnem valamennyien budapestiek, mind kiváló operatőr. Dr. Blasberger-Hugó miskolczi pályázó előnyben részesült volna, de a műtőorvosi oklevele hiányzik és ezért nem lehetett kinevezni, miután a pályázati feltételek a műtőoklevelet előírják.

A most kinevezett főorvos még aránylag fiatal ember, huszonkilenc esztendő. Dr. Bornemissza József a jövő héten foglalja el új tisztségét.

A Felvidéki Zeneszövetség III. hangversenye

A Miskolczi Közművelődési Egyesület, mint a Felvidéki Zeneszövetség tagja tegnap este tartotta harmadik nagy hangversenyét a Koronán. Szépen összállított programmal lépett Miskolc város közönsége elé a Szövetség. Szerepeltek benne a régi nagyokon kívül a modern, sőt ultramodern szerzők is.

Ünnepélyes hangulat szállja meg a lelkeket a mesterharmónium első akkordjainál. A klasszikusok ósytjai szelleme lebegett Corelli, Couperin, Purcell, Gluck szerzeményeiből, régi és mégis új, bánatos és még sem avas melódiák; ötletes, merész, a megszokottat gyűlöző, raffinirozott, számító összeállítás, mondhatnám rakoncátlan hangsín festés a Bizet és Karg-Elert szerzeményeiből.

Fiatalok estélye volt. Haydu és Zalánm.

Zalánfi játéka biztos, nagy és impozáns hangszerén gyönyörűen uralkodik. Első darabjával meg is nyerte meg a közönség rokonszenvét. A fagy olvadni kezd, Couperin Canzonettájánál, majd ki Gluck Arjátja-lyzve biztos fő-lyan szereti a

régieket, érzi ezt hallgatósága is, mert legnagyobb tetszést Gluck Ariájával aratta. Két ráadással: Bach Passapiedjével, Karg-Elert: Régi táncá-val bucsúzott.

A mesterharmóniumról egész egész hasábot lehetne írni.

Ismerősünket, Haydut hagytam utóbbinak. Ismerjük őt is, kitűnő hangszerét is, fényes játékát is. — Nem tulzok, ha azt írom: eddigi róla való elsőrangú véleményünket felülmutta, emésbe való, szédületes technikája csillogását élveztük és a szép dallamot Corelli D moll szonáta második tételében, nagy hatást ért Alemandban.

A hallószervekkel felfogott élvezethez hozzájárul az a sima, nyugodt ügyesség és vonóvezetés, amelynek látása fokozza az esztétist. Ő is az ősoket vette ma műsorába. Corellit és Purcellt, — ezenkívül kedves mesterét, a mi Popperunkat. Tőle adta az évődő C dur mazurkát, a solo Etude-ot s az orosz fantáziát. Lelkesen, ő maga is élvezte ezt, amit játszott, ez adott vonzó képet kedves, megnyerő játéknak. A Mazurka nehéztémáit bosszorkányos ügyességgel adja vissza, az orosz fantáziában a fülbemászó melódiát ol yváltozatos hangfestéssel hozza, aminővel még nem hallottam senkit. Rubinstein mindig szépséget nyújtó Melódiáját adta ráadásul.

Dienzl mester a tőle ismert mesteri kísérettel tette egészszé Haydu játékát. Nagy Ferencz.

A Miskolczi Népbank kilencedik évi közgyűlése

(A Reggel tudósítójától.) Vasárnap tartotta kilencedik évi rendes közgyűlését a Miskolczi Népbank részvénytársasága dr. Altmann Ignác elnökle alatt. Ezen a közgyűlésen jelentették a részvényeseknek, hogy az intézet megnyerte az elnöki állásra Lossouczy István kir. tábla bírót és dr. Szentpáli István országgyűlési képviselőt.

A nagy számban megjelent részvényesek őszinte lelkesedéssel és osztatlan örömmel vették tudomásul ezt a jelentést. Az új elnökök népszerű emberek Miskolcson és az a körülmény, hogy élére álltak ennek a komoly, szépen virágzó intézetnek, ez még újabb perspektivákat nyit meg.

A közgyűlésről itt közlünk referátát:

Dr. Altmann Ignác elnök a gyűlést fél 11 órakor nyitotta meg, — üdvözölvén a szokottnál nagyobb számban megjelent részvényeseket.

Elnök megállapítja, hogy a közgyűlés a szabályszerű időben egybehivatott s jelen van 53 részvényes 2332 részvény képviselőtében. A jegyzőkönyv vezetésére dr. Sugár Adolf intézeti ügyész, annak hitelesítésére Baruch Gyula és dr. Kürcz Jakab részvényeseket kéri fel. Ezek után felkéri Székely Aladár igazgatót a tárgyszorozat előadására.

Székely igazgató előterjeszti az igazgatóságnak a tiszta nyereség felosztására vonatkozó javaslatát, melynek értelmében a kimutatott 71,290.57 K tiszta nyereségből 6516 drb részvény után 7 százalékos osztalékra 45612 korona, tartalékalapra 10627.78 K, tisztviselői nyugdíjalapra 1000 K, jutalékokra 10,918.74 K fordítandó, a fennmaradó 3132.05 korona pedig

új számlára vitessék át. A közgyűlés ezt egyhangulag tudomásul vette.

Következett a felügyelő bizottság megalakítása s ezzel kapcsolatban az alapszabályok módosítása; megválasztották: Greiner József, dr. Glück Ödön, Giret Béla, Grosszman Fábán (uj), dr. Halasi Sándor, Morvay László (uj), dr. Majzler Salamon, Sprei Jakab (uj) és dr. Végh Árpád.

A tárgyszorozat ezzel kimerült.

Dr. Kürcz Jakab a részvényesek nevében elismerését fejezi ki az igazgatóságnak, jogtanácsosnak, ügyvezető igazgatónak és a tisztikarnak a lefolyt évben tanúsított ténykedéseért, főleg kiemelve, hogy a Népbank, nevének nevének megfelelőleg viselkedett, midőn a letűnt válságos időkben feladatát azzal vélte teljesíteni, hogy a hitelkereső közönséget minden zaklatástól, aránytalan törlesztések és kamatok követelésétől megkímélni törekedett.

A közönség tájékoztatására közöljük, hogy az osztalék február 9-től az intézet pénztáránál folyóvá tétetik.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Kedd: 1913. történelmi színmű.

Szerda: Katonadolog, operett.

Csütörtök: Az elvált asszony, operette.

Péntek: Az iglói diákok, diák-történet.

Szombat: A kis király, operett.

Vasárnap: A kis király, operett.

Megkötötték a félmilliárdos kölcsönt Fellendül a gazdasági élet

(A Reggel fővárosi tudósítójától.) Politikai körökben nagy jelentőségű eseménynek tekintik, — hogy a magyar kormány félmilliárdnyi kölcsönügyletét olyan simán és gyorsan megkötni sikerült. Ezekben a körökben úgy vélik, — hogy a pénzpiac kedvezőbb alakulása és a kölcsön sikeres megkötésének egyéb kedvező előfeltételei mellett tagadhatatlanul éreztett hatását. Az, hogy a külföld méltányosnak és sikeresnek tartja gróf Tisza István általános politikáját és hogy ebben a politikában a külföld Magyarország gazdasági fejlődésének és belpolitikai konszolidációjának biztosítékát is látja. Harmincszendő óta először történik, hogy az angol piac a magyar államkölcsönnek megnyitotta kapuit, ami annak a bizonyítéka, hogy a magyar ellenzék nemzetrontó munkája, pénzügye-

ink állapotának a külföld lőtt való leszlása szerencsére sikertelen maradt. A magyar közvélemény bizonyára nagy örömmel fogja fogadni a kölcsön megkötését, mert abból fedezendő hasznos beruházások hozzá fognak járulni a magyar gazdasági élet fellendítéséhez.

SPORT

A miskolczi országos birkozóverseny eredményei

A miskolczi munkás testző-egyesület rendezésében a M. A. Sz. nagyszabású, szépen sikerült országos birkozó versenyt tartott vasárnap Miskolcra a Korona nagytermében. A hatalmas pódiumot, melyen a birkozások folytak — nagyszámú érdeklődő közönség vette körül és egész nap kitarított. De volt is miért, mert oly klasszikus küzdelmek lefolyását láthatta, a melyek elsőrangú birkozó versenyeken is méltán feltűnést kelthettek.

A különböző súlyu bajnokságot nyertek közül első sorban is dicséretet érdemelnek Schwarcz nehézsúlyu és Ruzicska közép „A” súlyu bajnok.

Schwarcz oly könnyedén, oly elegánsan fektette ellenfeleit, — hogy ugyszólván meg sem erőltette magát, míg Ruzicskánál a nagyfokú ügyességgel párosult erőt bámulta a közönség.

Ha Miskolcra tudták volna, — hogy mily elsőrangú sportlátványosság volt ez, úgy bizonyára szíliknek bizonyult volna a Korona nagyterme.

Feltétlen dicséret és elismerés illeti meg a fiatal és törekvő M. M. T. E.-et, mert a rendezés kifogástalan volt s ebben nagy érdeme volt Kiss Titusz Tüskekey urnak, a ki igazán sokat fáradozott a verseny előkészítésén.

A sok szép klasszisu birkozók közül meg kell még említeniünk Jozsefovicsot a Miskolczi Munkás Testdöböl, ki igazán gyönyörű formát mutatott és egy-egy villámgyors támadásának sikerét a közönség erős tapsal és éljenzéssel honorálta.

Vidacs János dicséretes kitarással töltötte be tisztét, mint a jury elnöke és a birkozások befejezésével, este fél 10 órakor szép szavak kíséretében osztotta ki a győzteseknek a díjakat.

A részletes eredményeket alább adjuk:

Pehely súly 60 kilogrammig:
Bajnok: Kóbor Imre (MTK.) —
Második: Breznotics Miklós (M. TK.) Harmadik: Tauszik Henrik (MTE.) Negyedik: Miksch Antal (MTE.) Ötödik: Truckenbrod István (Máv. gépgyár.)

Könnyű súly 60—67 és fél kg-ig
Bajnok: Sule Lajos (MTE.) Má-

sodik: Rottmann Arnold (Db T. E.) Harmadik: Kamasz Géza (M. T. E.) Negyedik: Jozsefovics Nándor (Miskolczi MTE.) — Ötödik: Glauber Nándor (Máv. gépgyár.)

Közép A) súly 67.5—75 kilogrammig. Bajnok: Ruzicska Gyula (BAK.) Második: Péter Rezső (Máv. gépgyár.) Harmadik: Pap József (Testvériség) Negyedik: Wojtek József (MTE.) Ötödik: Kuti Andor.

Közép B) súly 75—82.5 kg-ig. Bajnok: Schwarcz Ernő (BAK.) Második: Tabajdi Károly (BAK.) Harmadik: Gregersen Mario (Kassai AC.)

A MASZ. képviselőjében Budapestről Grünhut Fülöp volt jelen.

APOLLO
nagy mozgószínház,
WEIDLICH-palota

Március február hó 10-én:

A
párduc

Izgalmas dráma 2 felvonásban.

Helyérek a rendesek.

Kalap nélkül egy életen át

Zalánfi Miskolcra

(A Reggel tudósítójától.) Egy alacsony termetű, bársonyos és ur sétálgató ma Miskolc város utcáin. Kezében könnyű, tavaszias, vékony sétatálcát forgatott, szemét élénken jártatta, gyorsan haladt és feltűnő volt, hogy kalap nem volt a fején. A közönség az első percekben nem tudta elképzelni, hogy ki lehet ez az excentrikus viselkedésű ember, aki télvíz idején augusztusi kosztümben járkal az isten szabad ege alatt.

— Valami tudós — jegyezte meg egy diák.

— Én tudom is, hogy hová való — mondotta a másik.

— Hová?

—:.....

A különös ur nem nagyon törődött a megjegyzés-zuhatokkal, nem vette észre, hogy kíváncsi gyermekek követik, hogy minden ember megfordul utána és senki sem hagyja figyelem nélkül. Folytatta sétatáját, olyan rendithetetlen nyugalommal, mint egy sztoikus

bölc, mint egy cinikus filozóf, aki mindent sajátos és egyéni szempontból figyel.

Ugy fél tizenkét óra tájban Balogh Bertlannal, a Közművelődési Egyesület elnökével tünt fel az utcán a kalap nélküli ur. A látvány — engedelmet mindkét urtól — egy kissé groteszk volt, különösen a magassági dimenziókat illetően. Balogh Bertalan kénytelen volt egy kissé meggöngyödni mikor válaszolt a kalap nélküli korzó-társának, akinek megjelenése így még titokzatosabbá vált. — Most már úgy sejtették, hogy valami kultur-sinokk, valami furcsa szektának a fanatikus rajongója. Bizarr külseje a közügyeimet önmaga felé fordította és amerre csak elhaladt, megbámulták.

A Reggel munkatársa beszélgetést folytatott a kalap- és téli kabát nélküli urral, aki nem más, — mint a mai hangverseny egyik szereplője, Zalánfi zeneakadémiai tanár, orgona-művész. Nagyon bölc életmódot folytat: ami izlik neki, azt cselekszi.

— Tanár ur mindig kalap nélkül jár.

— Állandóan. Nagyon jól érzem magam így, a fejem nem fázik és a kalap nagyon idegesít. Így jöttem Budapestre. Kalap és kabát nélkül. Így járok mindenütt.

— Ugy hallottam, hogy vegetáriánus?

— Időközönként. Most nem vagyok. Hónapok eltelnek, anélkül, hogy hus vagy husneműt ennék. Nem tartozom egy szektához sem. Nem elvből teszem, amit teszek, hanem azért, mert így izlik.

— Ha például méreg izlene, — meginná?

— Meg.

— Beszélgetésünk során emlékeztem Zalánfi zenetanárt kecskeméti kalandjára. Ugyanis meghívták a kecskeméti zsidótemplom orgonista állására, amit el is fogadott. Zalánfi leutazott Kecskemétre kalap nélkül. Elvégre sohasem hordott kalapot, nem is akar; miért vett volna fel éppen most. Jelentkezett az izraelita hitközség vezetőségénél és az állást elakarta foglalni. Zalánfi elment a templomba és leült az orgonához — kalap nélkül. A hitközség egyik vezető tagja felszólította Zalánfi, hogy tegyen a fejére kalapot, — mert a zsidó törvények ezt így írják elő.

— Nekem nincs kalapom, nem is volt és nem hordok ilyen felesleges ruhadarabot — mondotta Zalánfi.

— Tessék venni, mert másképp itt nem lehet ülni.

— Nem veszek és ha tetszik — nem is ülök már itt.

És Zalánfi nem fogadta el az állást, mert kalapviselőhez volt kötve, ő pedig az egész életét kalap nélkül akarja leélni.

Elvégre: ez is álláspont.

Drámai jelenetek a miskolczi törvényszék előtt

A merénylő fiu

(A Reggel tudósítójától) Nem mindennapi érdekességű bűnügyet tárgyalt ma a miskolczi törvényszék Lehoczky Sándor törvényszéki elnök elnöklété mellett Egy önmagáról megfélekedett, brutális fiu, Kiss József állt a bíróság előtt felmenő ágbeli rokonon elkövetett súlyos testi sértés büntetével vádolva.

Idősebb Kiss József egy alkalommal megkérte fiát, hogy maradjon addig beteg édesanyja mellett, míg ő orvosért megy. A minden emberi érzésből kivetkőzött, rossz fiu nem akart édesanyja mellett maradni és sértegette apját. Hevesen összeszólkoztak. A fiu egyszerre csak kést rántott elő és a tehetetlen öregembert sokszor megszurta. Az apa feljelentette fiát és kérte megbüntetését.

A büntető tanács tagjai voltak; Lehoczky Sándor dr. elnök. Horn és Kalocsay szavazóbírák. A vádat Ébner Lajos kir. ügyész, a megsértett apát Láng Lajos ügyvédjelölt képviselte.

Ijabb Kiss Lajos beismerte a terhére rótt bűncselekményt. Mikor meglátta apját, sirva fakadt, odafordult az öreghez, kezét csókolt neki és arra kérte, bocsásson meg.

— Én is apa vagyok, maga is, gyermekeink vannak, lássa be, hogy megfélekedtem magamról és ne kívánja megbüntetésemet. Fogadást teszek itt a nagyságos urak előtt, hogy soha többé nem emelek magára kezét.

Az apát meghatotta fia viselkedése és kérte az ügyészt, ejtse el a vádat fia ellen.

Az ügyész a vádat elejtette és az önmagáról megfélekedett fiu ellen megszüntette a törvényszék az eljárást.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Eladó

egy 10 éve fennálló borbélyüzlet elutazás miatt. Cím a kiadóban. 222

25—30 liter

gazdasági tejre napenkint átvevő kerestetik. Cím a kiadóhivatalban. 224

Elveszett

egy medaillon (óraláncról) női fényképpel. A megtalálót, kire nézve ez értékkel úgy sem bír, illően honorálok. Cím a kiadóhivatalban.

Középpáholy

C) bérlet (szerdai és szombati) hátralévő számaidőre (25 előadás) átadó. Cím a kiadóban.

Dr. Gotthilf József

Ügyvédi irodáját Szemere-u.
25. sz. alá (az üzletvezetőséggel
szemben) helyezte át. Telefon sz. 45.

A Főutca közvetlen közelében
5 lakásból álló földszintes
ház nagy udvarral eladó.
Tudakozódni a kiadóhivatalban

KIADÓ.

Helyben, a Martin telepen, Kisfaludy-utca
sarkon, a Szirmára vezető útvonalon

üzlethelyiség
a hozzátartozó lakhelyiségekkel
azonnal kiadó.

1000 házszám és csak három üzlet.
Értekezni lehet Dr. Gotthilf József ügyvédnél
Szemere-utca 25. szám alatt.

Luxusfürdő

Putnokon, gyönyörű fekvésű szőlők
között, nyári szezonra, 16 káddal, par
kírozott kerttel, tekepályával, nyári mu
latságokra alkalmas táncteremmel, lakás
és mellék helyiségekkel, nyílt italméréssel

azonnal bérbeadó.

Értekezni lehet az új tulajdonosnál:
ifj. SZLABÉJ JÁNOS, Putnok.

SCHWEITZER-féle gyors- és gépiró iskolában

f. évi február hóban új tan
folyam kezdődik. — Gabels
berger — Markovits rendszer.
Mérsékelt tandíj.

Beiratkozni lehet d. u. 5—7-ig az iskola
helyiségben, **Széchenyi-u. 106.** (Papp
István-féle ház, I. em.) vagy a Schweitzer
Varrógép R.-T.-nál, Széchenyi-u. 86. sz.

Mindennemű

nyomatványait
szerezze be

KLEIN
és

LUDVIG
nyomdájában

Miskolcz
Hunyadi-utca 2.

Vasuti menetrend.

1. A vonatok indulása Miskolcz
személypályaudvarról.

— Érvényes 1913. évi október 1-től. —

Budapest felé.	
Reggel személyvonat	6.10 perc
Délelőtt gyorsvonat	9.40 "
Délután gyorsvonat	10.40 "
Délután személyvonat	12.35 "
" személyvonat	2.53 "
" személyvonat	3.37 "
Este gyorsvonat	6.28 "
" gyorsvonat	7.08 "
" tv. sz.	8.40 "
Éjjel személyvonat	12.57 "
Éjjel személyvonat	2.25 "
Éjjel gyorsvonat	3.04 "

Kassa felé.	
Reggel személyvonat	6.35. "
Délelőtt gyorsvonat	10.31 "
Délután személyvonat	12.05 "
Délután gyorsvonat	5.12 "
Este személyvonat	6.42 "
Éjjel személyvonat	1.34 "
Éjjel gyorsvonat	1.48 "
Éjjel tv. sz. sz.	3.54 "

Fülek felé Miskolcz pályaudvarról.	
Reggel személyvonat	6.33 per
Délelőtt személyvonat	11.03 "
Délután személyvonat	3.31 "
Délután tv. sz. sz.	5.56 "
Este vegyesvonat	7.18 "
Éjjel személyvonat	3.33 "

Szerencs felé:	
Reggel személyvonat	7.42 "
Délelőtt gyorsvonat	10.56 "
Délután személyvonat	1.57 "
Délután személyvonat	4.25 "
Este gyorsvonat	6. — "
Este személyvonat	6.06 "
Éjjel t. v. szem. száll.	11.06 "
Éjjel személyvonat	3.41 "
Reggel személyvonat	6.12 "
Éjjel személyvonat	9.50 "

Mezőcsát felé.	
Reggel vegyesvonat	7.06 perc
Délután személyvonat	12.35 "
Délután személyvonat	4.32 "
Este személyvonat	7.18 "

Délelőtt-Szendrő felé Miskolcz gőmör
pályaudvarról.

Reggel vegyesvonat	6.07 perc
Délelőtt motorvonat	10.40 "
Délután vegyesvonat	1.44 "
Délután motorvonat	4.15 "
Este motorvonat	7.25 "
Éjjel motorvonat	3.47 "

2. A vonatok érkezése Miskolcz
személypályaudvarra.

Budapest felől.	
Reggel személyvonat	5.54 "
Délelőtt v.-vonat (Hatvanbóli)	8.56 "
Délelőtt gyorsvonat	10.20 "
Délelőtt gyorsvonat	10.49 "
Délelőtt személyvonat	11.46 "
Délután gyorsvonat	12.56 "
" személyvonat	1.29 "
" gyorsvonat	4.55 "
" gyorsvonat	5.46 "
Este személyvonat	9.13 "
Éjjel személyvonat	1.14 "
" gyorsvonat	1.39 "
" személyvonat	3.12 "

Kassa felől.	
Reggel tv. sz. (Forráscsűrői)	6.39 perc
Reggel személyvonat	9.16 "
Délelőtt gyorsvonat	10.30 "
Délután gyorsvonat	2.59 "
Délután személyvonat	3.99 "
Este gyorsvonat	6.58 "
Éjjel tv. sz. sz.	12.09 "
Éjjel személyvonat	1.52 "
Éjjel gyorsvonat	2.53 "

Szerencs felől.	
Reggel tv. szem. száll.	7.19 perc
Délelőtt gyorsvonat	9.26 "
Délután személyvonat	10.21 "
Délután személyvonat	12.14 "
" személyvonat	2.35 "
Este gyorsvonat	6.18 "
" személyvonat	8.04 "
Éjjel személyvonat	12.28 "
" gyorsvonat	2.33 "

Fülek felől Miskolcz pályaudvarra.	
Reggel személyvonat	7.29 perc
Délelőtt személyvonat	9.06 "
Délután személyvonat	1.10 "
" személyvonat	5.37 "
Este személyvonat	10.37 "

Boldva felől	
Reggel vegyesvonat	7.19 perc
Délelőtt motorosvonat	2.26 "
Délután motorosvonat	12.39 "
Délután "	4.56 "
Este motorosvonat	10.26 "

Mezőcsát felől.	
Reggel vegyesvonat	5.39 perc
" vegyesvonat	8.13 "
Délben személyvonat	1.29 "
Délután vegyesvonat	5.27 "
" tv. sz. sz.	7.50 "

5 hold szántóföld a Szentpéteri- kapunál (a vámnál) kiadó.

Értekezni lehet Széchenyi-utca 17. szám alatt. Klein.

Szép a ki-
repedt bőr-
cipők a dal-
forrasztása

Itt a tél

Kényelmes a
megrendelt
gummi talpu
cipőkbejárni

aki könnyű, finom, elegáns cipőket akar viselni, az for-
duljon megrendelésével

VINCZE LAJOS cipészhez

Deák-utca 16. szám.

úgyszintén ott gummineműek, gummitalpu cipők, sárcipők
s egyéb javítások és bőrcipők kirepedt része láthatatlan
beforrasztása legújabb mód szerint kizárólag csak nála
eszközölhetők.

Nincsen
párja a lábra-
szabott szép
cipőknek

**Finom talpbetét és tyukszemirtő
s lábizzadási elleni szer nálam
raktáron kapható.**

Nincs nagy
értékű a
bőri
cipőknek

Legújabb rendszerű amerikai IRÓGÉPEK látható irással!

KÉT ÉVI JÓTÁLLÁS!

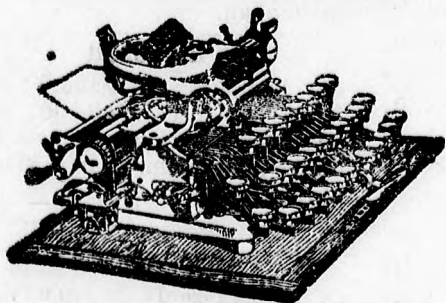
Főelőnye: Az írás gyors elsajátítása. —
Szalag nélküli berendezés. — Sokszorosítás.

Több mint **160.000** darab van
forgalomban.

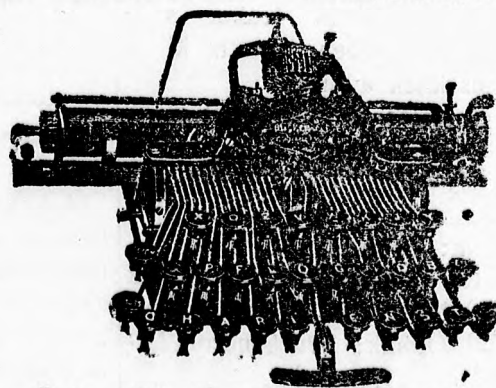
Ára 220 korona

5. sz. **290** korona.

Ugyanazt a munkát végzi, mint a 6—700 K-ás
írógép.

„Weltblick.“ Ára 220 korona.

5. sz. minta. Ára 290 korona.

Megrendelhető és megtekinthető Klein és Ludvig cégnél Miskolcz, Hunyadi-utca 2. szám.

Klein és Ludvig, Miskolcz